

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2020-519

29.6.2020

Fremtind Forsikring AS (Tidligere DNB Forsikring AS)

Bygning - innbo (kombinert)

Innbrudd – overdrevet krav? – sannsynliggjort tapet? – tre måneder fra mottatt krav til aktivitet fra selskapet – fal. §§ 4-10, 4-14 og 8-1 fjerde ledd.

Sikrede meldte om innbrudd og tyveri fra sin bolig i november 2018. Han leverte et spesifisert krav med diverse dokumentasjon 23.1.19. Selskapet kontaktet sikrede 25.4.19 for å avtale et møte. Møtet ble avholdt 2.5.19. Saken ble 4.6.19 besluttet utredet, og det ble avholdt nye samtaler med sikrede i juli. Utrederens endelige rapport ble mottatt av selskapet 15.9.19, og selskapet av slo sikredes krav 25.9.19 med henvisning til at han bevisst hadde gitt uriktige opplysninger ved skadeoppgjøret. Selskapet mente kravet var overdrevet, blant annet ved at flere av gjenstandene sikrede hadde oppgitt som stjålet ikke var hans. Selskapet mente at deler av skadene hadde oppstått over tid ved at sikrede hadde hatt mange fester i boligen. Subsidiært anførte selskapet at tapet ikke var sannsynliggjort, blant annet på bakgrunn av vitneutsagn fra vaktmester, samt at fotografier av gjenstander var tatt andre steder enn boligen der innbruddet fant sted. Atter subsidiært anførte selskapet at det var fri for ansvar etter fal. § 4-10 fordi sikrede hadde en mistanke om hvem som kunne stå bak innbruddet, og at denne personen hadde nøkkel til boligen, uten at sikrede ville oppgi navnet på personen. Nemnda kom til at selskapet ikke hadde overholdt tidsfristen i fal. § 4-14, og at selskapet var avskåret fra å påberope seg både fal. § 8-1 fjerde ledd og § 4-10. Nemnda kom videre til at tapet av sikredes gjenstander var sannsynliggjort.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning etter innbrudd og spørsmål om selskapet er uten ansvar pga. uriktige opplysninger under skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd.

Sikrede ble utsatt for innbrudd i boligen sin 20.10.18. Selskapet har forklart at sikrede meldte om hendelsen 5.11.18. Etter det opplyste kom selskapet ikke på befaring, men sikrede skulle sende over en tapsliste. Tapsliste med diverse dokumentasjon ble oversendt selskapet 22.1.19. Blant gjenstandene var det en del DJ-utstyr, høyttalere, hodetelefoner, Macbook, samt malerier, elektrisk sparkesykkel, klær og TV. Sikrede la ved flere kvitteringer og bilder av gjenstandene som var opplyst stjålet.

Det er ikke opplyst hva som skjedde videre i saken frem til selskapet 25.4.19 avtalte et møte med sikrede. Dette møtet ble avholdt 2.5.19. I takstmannens rapport etter møtet heter det følgende under punktet "Beskrivelse av avtale med kunde":

Kontanttilbud: kr 219 270

Selskapet ble i midten av mai oppmerksom på at det ikke var sikrede selv som hadde anmeldt innbruddet. Selskapet tok dette opp med sikrede som svarte i to e-poster til selskapet. Den 16.5.19 skrev sikrede følgende:

Det er riktig politianmeldelse. Jeg bodde sammen med BH og i og med at det var hennes leilighet var det hun som anmeldte innbruddet til politiet. Vi hadde samme adr i folkeregisteret.

Sikrede skrev en ny e-post til selskapet 21.5.19:

Vil bare gi tilbakemelding på at politianmeldelsen fra BH er riktig. Hun var min samboer og vi brukte et av rommene til et hobbyrom hvor min samboer kunne dyrke sin hobby/interesse. Dette rommet ble kalt galleri B. Men hovedsakelig var dette vår privatbolig.

Selskapet mottok i løpet av mai ytterligere dokumentasjon fra sikrede, og besluttet 4.6.19 at saken skulle utredes. Flere forsøk på samtaler med sikrede i juni førte ikke frem, og ny samtale ble først foretatt 17.7.19. I samtalen forklarte sikrede nærmere om hvordan innbruddet var oppdaget. Han ble også spurt om alle gjenstandene på listen han hadde levert tilhørte ham. Han opplyste da at maleriene og datamaskinene tilhørte BH. Krav for disse gjenstandene utgjorde totalt kr 84 980. BH hadde ikke egen innboforsikring. Hun var leietaker av lokalet og fremleide et rom til sikrede.

Samtalen 17.7.19 ble avbrutt, men fortsatte på telefon 19.7.19. Foreløpig rapport fra ekstern utreder ble sendt selskapet 23.7.19. Intern utreder var tilbake fra ferie 8.8.19, og 14.8.19 ble ekstern utreder bedt om å foreta ytterligere undersøkelser for å få kontrollert oversendte bilder fra skadestedet, samt kvitteringer. I tillegg skulle ekstern utreder kontakte vitner.

Ifølge utreders nye rapport undersøkte han sikredes kvitteringer i butikk E. i august 2019 og fikk etablert at disse var ekte. Utreder fant videre at noen av bildene sikrede hadde sendt som dokumentasjon for gjenstander ikke var tatt på skadestedet. Han fikk også 29.8.19 bekreftet at sikredes forklaring om at han hadde passet katt og hus til en venninne den uken innbruddet fant sted, var korrekt. Utreder skrev i rapporten at venninnen virket troverdig, og at hun opplyste at sikrede pleide å ha "fancy" ting.

Ny rapport fra ekstern utreder ble mottatt av selskapet 15.9.19. Selskapet avsto sikredes krav om erstatning i brev av 25.9.19 med henvisning til at han hadde gitt uriktige opplysninger i skadeoppgjøret som han visste eller måtte forstå kunne gi ham en erstatning han ikke hadde krav på, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd. Selskapet mente skadekravet var overdrevet, blant annet i form av at sikrede hadde gitt uttrykk for at gjenstander tilhørende BH tilhørte ham, og senere forklart at hun var hans samboer. Subsidiært avsto selskapet kravet med henvisning til at tapet ikke var sannsynliggjort og atter subsidiært som følge av at uvedkommende hadde hatt nøkkel/tilgang til leiligheten, og at sikrede hadde en mistanke om hvem som kunne stå bak innbruddet, men ikke ville opplyse hvem verken til politiet eller selskapet, jf. fal. § 4-10.

Selskapet har vist til at sikrede også meldte om et innbrudd 14.7.18. Sikrede har i samtale med utreder stilt seg uforstående til dette.

Sikrede krever erstatning for gjenstander stjålet under innbruddet. Tapet er dokumentert. Grunnen til at gjenstander tilhørende BH var ført opp på tapslisten, var at sikrede trodde hun var dekket av hans forsikring fordi de bodde sammen på samme folkeregistrerte adresse. Sikrede stiller seg uforstående til selskapets anførsel om hvem andre som skulle hatt nøkkel/tilgang til leiligheten.

Selskapet avviser ansvar og anfører at sikrede har fremsatt et overdrevet erstatningskrav som kunne medført en uberettiget erstatning ved at han fikk dekning for gjenstander som ikke var hans. Sikrede har også uriktig opplyst at en sofa ble tilgriset i forbindelse med innbruddet. Lokalet har blitt brukt til mye festing, og skadene anses å ha oppstått over tid. Kravet fremstår generelt som overdrevet. Sikrede har gitt varierende forklaringer om hvordan innbruddet skjedde, og omstendighetene fremstår som uklare.

Selskapet avviser subsidiært kravet fordi det ikke er sannsynliggjort.

Selskapet avviser atter subsidiært kravet med henvisning til fal. § 4-10. Uvedkommende har hatt nøkkel/tilgang til leiligheten, og sikrede har ikke i tilstrekkelig grad begrenset muligheten for tap/skade. Sikrede har en mistanke om hvem som har tatt tingene, men har ikke villet oppgi hvem til verken selskapet eller politiet. Sikrede har dermed fratatt politiet muligheten til å etterforske saken og om mulig ta beslag i gjenstandene og også fratatt selskapet muligheten til å kreve regress fra antatt gjerningsperson.

Selskapet avviser at det har oversittet varslingsfristen i fal. § 4-14.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet kan avslå ansvar pga.

1. uriktige opplysninger under skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1,
2. brudd på redningsplikten etter fal. § 4-10, eller
3. manglende dokumentasjon.

For anførsel 1 og 2 er det også spørsmål om avslaget er varslet i samsvar med fal. § 4-14.

Nemnda ser først på om avslag etter fal. § 8-1 fjerde ledd og fal. § 4-10 er varslet i samsvar med fal. § 4-14, som sier at selskapet skal varsle sikrede "uten ugrunnet opphold".

Innbruddet ble meldt til selskapet i november 2018 og tapsliste med dokumentasjon ble levert 23.1.19. Selskapet avsto sikredes krav om erstatning i brev av 25.9.19. Den totale saksbehandlingstiden er etter dette ti måneder fra skademelding og åtte måneder fra tapslisten ble sendt. En så lang saksbehandlingstid krever en forklaring. Utgangspunktet for beregningen av tidsfristen i fal. § 4-14 er ifølge Rt-2013-1235 det tidspunkt selskapet fikk kvalifisert mistanke om det forhold som gir grunnlag for avslaget. Det er uklart for nemnda om slik mistanke forelå 4.6.19 (tidspunkt for beslutning om utredning), eller 17.7.19 (selskapet fikk beskjed om at sikrede hadde ført opp BHs eiendeler på listen). Uansett hvilket av disse tidspunktene som legges til grunn, mener nemnda det isolert sett ikke er noe å si på selskapets tidsbruk fra dette tidspunktet til avslaget ble gitt 25.9.19. Det var kontinuerlig aktivitet i saken bortsett fra utrederens ferieavvikling, som er en legitim forsinkelse. Selskapet fikk siste rapport 15.9.19 og avsto ti dager senere.

Tillatt tidsbruk fra kvalifisert mistanke må imidlertid også ta hensyn til hvor lang tid det går mellom skademeldingen og slik mistanke. Selskapet har ikke gitt noen forklaring på hvorfor saken ble liggende fra det mottok tapsliste med dokumentasjon 23.1.19, og frem til slutten av april, hvor det ble avtalt å avholde et møte 2.5.19. Selskapet måtte selvsagt kunne vente på tapslisten, men nemnda kan vanskelig se at det er i samsvar med fal. § 4-14 å vente tre måneder før det begynner å foreta nærmere undersøkelser og deretter nok en måned før det sender saken til utredning. Uten noen nærmere begrunnelse for denne perioden mener nemnda at tidsfristen i fal. § 4-14 er oversittet i denne saken. Selskapet er i så fall avskåret fra å påberope seg både fal. § 8-1 fjerde ledd og § 4-10.

Selskapet anfører subsidiært at kravet ikke er sannsynliggjort. Nemnda kan ikke se at anførselen er nærmere begrunnet eller dokumentert. Sikrede har sammen med sitt krav fremlagt flere kvitteringer og bilder. Utreder har etablert at kvitteringene fra Eplehuset er reelle. Selskapet viser til at enkelte bilder av stjålne gjenstander er tatt andre steder enn der innbruddet skjedde. Dette betyr imidlertid ikke at gjenstandene ikke tilhørte sikrede og befant seg i de aktuelle lokalene da tyveriet inntraff. Nemnda mener derfor selskapet må dekke tapet for de gjenstander som tilhører sikrede og hvor tyveri er sannsynliggjort.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Sikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).